

Datum: 01.04.2015

Medij: Happy

Emisija: Dobro jutro Srbijo

Autori: Redakcija

Teme: Prirodnjački muzej

Početak

Kraj

Trajanje

Emisija 01.04.2015 04:45:00

01.04.2015 07:30:00

165:00

Prilog 01.04.2015 05:24:00

01.04.2015 05:29:39

5:39

Naslov: Josif Pančić

4261

Spiker

Josif Pančić je prvi najveći i najznačajniji srpski botaničar. Bio je jedan od najškolovanijih i najobrazovanijih ljudi u tadašnjoj Srbiji. Istraživajući predele ove zemlje otkrio je velika prirodna bogatsva od kojih se posebno izdvaja Pančićeva omorika. U istoriji je zapamćen kao jedan od velikana srpske nauke ali i začetnik prirodnjačke misli u Srbiji. Oni koji žele da se bliže upoznaju sa njegovim životom i istraživačkim radom mogu da posete posebnu izložbu u galeriji na Kalemegdanu koja će biti otvorena do 18.maja.

Jelena Trindić, Reporter

Josif Pančić rođen 17.aprila 1814.g u selu Ugnik kao četvrto dete Pavla i Margarete Pančić. Opisivali su ga kao čoveka višeg rasta, krupnog koščatog tela, crne kose, visokog čela i sitnih očiju. Iako je bio izuzetno obrazovan naučnik upamćen je kao plemenit, dobar, vredan, skroman i jednostavan čovek koji je voleo prirodu i životinje.

Olja Vasić, Prirodnjački muzej

Ono što je zanimljivo to je da on nije ni Srbin a nije ni rođen u Srbiji. On je u Srbiju došao u svojoj 32 godini sasvim slučajno zato što se u Beču gde je proučavao biljke, usavršavao svoja znanja iz botanike, upoznao sa Vukom Karadžićem i oni su zajeno želeli da idu u Bosnu da Pančić proučava biljke a Vuk Karadžić jezik, međutim nisu imali novca za to i onda je Vuka Karadžić savetovao

Pančiću da ode u Srbiju gde su potrebni lekari, jer je Pančić završio studije medicine, a da traži posao u Užicu odakle će lako preko Drine moći da ide u Bosnu. I tako je Pančić došao u Srbiju i tu je ostao za uvek. On je Srbiju nazivao svojim otačestvom, svojom domovinom i sve što je radio, radio je za dobrobit Srbije i srpskog naroda, a uradio je strašno mnogo.

Reporter

Udarilo je prvi temelj za kompletne prirodne nauke, kompleksno istraživao celu prirodu tadašnje Srbije. Mnoge Pančićeve postavke, ideje i izreke su aktuelne i danas pogotovo u polju zaštite životne sredine.

Olja Vasić, Prirodnjački muzej

On jeste istraživao i floru Bugarske i Crne Gore, međutim njegova najveća dela zasnovana su na istraživanju flore Srbije. Pančić je u te svoje dve najznačajnije knjige objavio skoro 68% vrsta za koje se danas zna da žive u Srbiji pri tome treba imati u vidu da je tadašnja Srbija bila za skoro polovinu manja od sadašnje Srbije. Ono što je takođe jako značajno to je da je Pančić imao vrlo teške uslove za rad. On je najveći deo Srbije prešao peške. Glavno prevozno sredstvo su bila zaprežna volovska kola na kojima se uglavnom nosila oprema. Hoteli i moteli nisu postojali. Bili su srećni ako nađu negde kod nekog domaćina da prenoće a najčešće su spavali pod vedrim nebom čak i po lošem vremenu.

Reporter

Od svih predela Srbije najviše je voleo Kopaonik, nedostižan Pančićev vrh i Pančićeva omorika su simboli njegovog ličnog pečata i rada. Kopaonik je voleo toliko da je želeo da bude sahranjen na najvišem vrhu planine.

Olja Vasić, Prirodnjački muzej

Smatrao je da kada se ide od podnožja do vrha Kopaonika da se u stvari može da sagleda vegetacija celokupne tadašnje Srbije. Znači karakteristike i osobine i tipovi vegetacije. I zaista je kad god je mogao tamo išao i želeo je da napiše jedno obimno veliko delo o prirodi Kopaonika, međutim nije uspeo. Pančićev vrh je nažalost već odavno nedostupan tako da vrlo je malo ljudi koji su se popeli na Pančićev vrh zato što su tamo vojna neka postrojenja i prosto je to zabranjena zona. Omorika to je zaista jedna izuzetna, lepa četinarska vrsta koja kao što sam rekla raste samo u našim krajevima na celom svetu, zato se naziva endenitom a potiče iz dalekog geološkog doba tercijera. I kada ju je Pančić otkrio, a tražio je 20 godina, jer je prvo čuo od meštana u Užičko kraju da tu raste neko naročito drvo koje su oni zvali omorika, na kraju je našao sam to drvo i kako je zapisano i on i njegov pratioci, njegovi studenti su uskliknuli od zadovoljstva i sreće.

Reporter

O njegovom privatnom životu se malo zna. Bio je oženjen Ljudmilom Kordon iz Čuprije i sa njom je imao 7-ro dece. Bio je prvi predsednik Srpske kraljevske akademije.

Olja Vasić, Prirodnjački muzej

U Gimnaziji koju je pohađao u Rijeci naučio je da svira flautu. Da je imao lep glas, da je voleo da peva i da je često sa društvom odlazio u kafane i tamo jako lepo pevao. Tako da je to sasvim jedna druga slika

Pančićeva.

Reporter

Pančić je smatrao da je čovek čvrsto povezan sa prirodom i da je njegova dužnost da je čuva i neguje. Preminuo je u Beogradu 8.marta 1888.g, sahranjen na groblju kod crkve Sv. Marka. Tek 1952.g prenet je u mauzolej na sadašnjem Pančićevom vrhu.